

catequesi quaresmal

a partir del CD "40 dies" del grup CTF

5è diumenge de quaresma (cicle C)

La mirada que judica

Emparar-se en la Llei per condemnar els altres...

Pàgina 2

La mirada que perdona

Tots necessitem la misericòrdia de Déu

Pàgina 2-3

La mirada que clama contra la injustícia

Hem de posicionar-nos de part dels oprimits

Pàgina 4

Deixa que la Paraula ressoni dins teu!

LA PRIMERA PEDRA (Jn 8, 1-11)

Sol Do9
La llei ens diu que hem d'apedregar-la...

Re Sol
I vosaltres, què hi dieu?
La llei ens diu que hem de marginar-la perquè no té cap paper.

La llei ens diu que puc abandonar-la a la seva trista sort;
la llei ens diu que també puc pegari i que no em passarà res...

*Escarnides, ultratjades, de petites explotades per uns homes sense cor ni dignitat.
Oprimides, ignorades o venudes com esclaves per cretins que posen greu al que és sagrat...*

Do Re Sol Re
Qui estigui lliure de pecat que tiri la primera pedra!

Do Re Sol Re
Qui estigui lliure de pecat que gosi acusar-la
mim
davant meu!

Do Re
És la meva preferida, predilecta, escollida
i ai d'aquell que s'atreveixi a fer-li mal!

Do Re
Amb el dit dibuixo a terra mentre tots es fan enrere...

Sol
Ningú no t'ha condemnat!

La llei ens diu que puc aprofitar-me'n i pagar-li molt menys.
La llei ens diu que sols per néixer dona ja no té els mateixos drets.

Escarnides, ultratjades, de petites explotades...

Qui estigui lliure de pecat que tiri la primera pedra...

Escoltem la cançó!

Quan escoltis la cançó deixa que la música i la lletra et puguin interpel·lar.

Si ho necessites la pots escoltar més d'una vegada.

Si t'agrada cantar, fes-la teva i, si amés toques la guitarra, prova de tocar-la tu mateix/a.

Marca les expressions o frases que més et sorprenguin, encara que no les acabis d'entendre del tot.

Si vols, quan facis pregària, pots repetir la tornada com a cant meditatiu...

Agafa l'evangeli i llegeix amb atenció la cita Jn 8, 1-11

Davant de la dona ens trobem dues mirades diferents: la d'aquells que l'acusen i la de Jesús. Podem descriure cadascuna d'aquestes mirades a partir de la misericòrdia: la dels qui l'acusen és una mirada no misericordiosa i es converteix en una mirada de jutges; en canvi, la de Jesús és una mirada plena de misericòrdia que perdona.

a) La mirada no misericordiosa: una mirada de jutge

Amb la Llei a la mà, els acusadors d'aquella dona tenien tota la raó. Així deia el Llibre del Levític: «Si algú comet adulteri amb la muller d'un altre, tant l'adúlter com l'adúltera seran condemnats a mort» (Lv 20,10).

Per tant, la proposta d'aquelles persones estava totalment fonamentada. La Llei era el més sagrat per als jueus. Calia complir estrictament aquells preceptes que Déu, per mitjà de Moisès, havia donat al poble, perquè aquesta era la manera de complir l'Aliança. Si eren el Poble de Déu, calia mostrar-ho amb la seva manera de viure. I un dels 10 manaments diu: «No cometis adulteri» (Ex 20,14).

Així doncs, la Llei estava de la seva part. Tenien tota la raó de la seva part. La justícia els portava a acusar-la i condemnar-la immediatament.

Però el problema és que aquesta mirada que fan aquestes persones és una mirada de jutge, és una mirada que els situa per sobre de la dona, amb una superioritat absoluta que pot decidir sobre la vida o la mort d'aquella dona.

I aquesta forma de mirar, de situar-se davant d'aquella dona,... és una forma de suplantar la figura de Déu.

I ja ho deia el Salm 79: «El Senyor és el jutge dels pobles» (79,9). O també, d'una manera més clara, la Carta de Jaume: «Ara bé, de legislador i de jutge n'hi ha un de sol: el qui pot salvar o pot fer perdre. Però tu, qui ets per a judicar els altres?» (Jm 4,12).

El veritable i únic jutge és Déu. I aquelles persones que fan de jutges dels altres es posen en el lloc de Déu, suplanten la figura de Déu, sense ser Déu, sense pensar com Déu i sense tenir el cor de Déu. Perquè el cor de Déu no és un cor de jutge sense entranyes, sinó que és un cor misericordiós; i, per tant, la seva mirada envers la dona és una mirada de misericòrdia.

b) La mirada misericordiosa: una mirada que perdona

El primer que Jesús farà serà convidar a tots els presents a mirar cadascú el seu cor i la seva vida per a descobrir que tots som iguals: «Aquell de vosaltres que no tingui pecat, que tiri la primera pedra.»

Qui és el qui no està necessitat d'Algú que el perdoni? Qui és el qui està net de tota culpa? Qui no ha fet mai quelcom fora de la Llei i en contra dels manaments?

Qui més qui menys, amb la seva vida i amb les seves accions alguna vegada, o potser serà millor dir, moltes vegades ha dit no a Déu i als seus manaments.

Per tant, lluny de nosaltres, ens diu Jesús, tota actitud que ens posi en una situació de superioritat davant d'alguna persona. Perquè tots som iguals i l'únic que està per damunt nostre és Déu.

I ja l'Antic Testament canta la misericòrdia compassiva de Déu. Així ho diuen els Salms: «Tu, Senyor, ets indulgent i bo, ric en l'amor per a tothom qui t'invoca» (Sl 86,5); «Però tu, Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel i ric en l'amor» (Sl 86,15; cf. Sl 103,8; 145,8).

I, per tant, Jesús que actua com a Fill de Déu, que té tota la força i la capacitat per a condemnar a aquella dona, actua amb l'amor i la misericòrdia del Pare i la fa anar sense condemna i plena del perdó de Déu.

Les paraules "clau" del text són la Llei, la condemna dels pecats dels altres i la invitació a mirar el propi pecat abans d'acusar ningú...

Dos són els ensenyaments de Jesús amb la seva actuació:

1. Déu ens dirigeix una mirada de misericòrdia

Si, com Jesús ens ha convidat a fer, mirem cadascú de nosaltres la nostra vida i les coses que fem, segur que hi descobrirem moltes coses de les quals no ens en podem sentir ni orgullosos ni contents. Els cristians en diem pecats a totes aquestes actituds i actuacions contràries a la voluntat de Déu.

Malgrat la tristesa que ens causen els nostres pecats, descobrir com Déu i Jesús fan una mirada de misericòrdia (i no de jutge ni condemnatòria) envers la dona adúltera, ens han d'ajudar a presentar-nos davant de Déu convençuts que, si ho fem amb sinceritat de cor, Ell ens perdonarà, perquè és «indulgent i bo, ric en l'amor».

La manera que tenim els cristians d'acostar-nos a Déu per a rebre el seu perdó és el Sagrament de la Reconciliació. En ell hi trobarem un mossèn que de cap manera és un jutge que condemna les nostres vides, sinó que sempre serà un ministre de l'amor i de la misericòrdia d'un Déu sempre disposat a perdonar.

No perdem l'oportunitat de preparar-nos

millor per a les festes de Pasqua aprofitant durant aquest final de Quaresma per a rebre el perdó que Déu ens ofereix.

2. Déu ens convida a mirar amb misericòrdia

Segurament tenim molta munició que podríem tirar als qui ens envolten; segurament si pensem en algunes persones que ens envolten de bon grat li tirariem alguna pedra o pedreta.

Però així com Déu actua amb misericòrdia cap a nosaltres, cal que nosaltres actuem amb misericòrdia cap als altres. No fos cas que succeís allò que tan plàsticament ens presenta aquesta paràbola de Jesús:

«²³ Per això passa amb el Regne del cel com amb un rei que volgué demanar comptes als seus subordinats. ²⁴ Tot just havia començat, quan li'n van portar un que li devia deu mil talents. ²⁵ Com que no tenia amb què pagar, el senyor va manar que, per a poder satisfer el deute, el venguessin com a esclau, amb la seva dona, els seus fills i tots els seus béns. ²⁶ Ell se li va llançar als peus i, prosternat, li deia: "Tingues paciència amb mi i t'ho pagaré tot." ²⁷ Llavors, compadit d'ell, el senyor deixà lliure aquell subordinat i li va perdonar el deute. ²⁸ Quan aquell home sortia, va trobar un dels seus companys que tan sols li

[segueix a la pàgina següent...](#)

Analitza la teva realitat a la llum de l'Evangelí...

1. Ets molt crític amb les coses que fan malament els altres?
2. Com ets sents quan has sabut que algú t'ha criticat o ha condemnat públicament el teu comportament?
3. T'has deixat portar alguna vegada per crítiques que no saps si són certes? T'has animat a "tirar pedres" a aquell/a que tothom margina i assenyala?
4. Creus que vivim en una societat que encara discrimina la dona?
5. Coneixes situacions reals en què la dona sigui avui marginada?
6. Què creus que tenim a les nostres mans per tal de poder canviar aquestes situacions?

Tu, Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor, miram, apiadat de mi.

devia cent denaris. L'agafà i l'escanyava dient: "Paga'm el que em deus." ²⁹ El company se li va llançar als peus i li suplicava: "Tingues paciència amb mi i ja t'ho pagaré." ³⁰ Però ell s'hi va negar i el va fer tancar a la presó fins que pagués el deute. ³¹ Quan els altres companys van veure el que havia passat, els va saber molt de greu, i anaren a explicar-ho al seu senyor. ³² El senyor va fer cridar aquell home i li digué: "Servidor dolent, quan vas suplicar-me, et vaig perdonar tot aquell deute. ³³ ¿No t'havies de compadir del teu company, com jo m'havia compadit de tu?" ³⁴ I, indignat, el va posar en mans dels botxins perquè el torturessin fins que hagués pagat tot el deute. ³⁵ Igualment us tractarà el meu Pare celestial si cadascú no perdona de tot cor el seu germà.» (Mt 18,23-35)

Experimentar en un mateix la mirada misericordiosa de Déu ens ha d'ajudar a mirar misericordiosament els nostres germans.

c) *La mirada misericordiosa no calla davant les injustícies*

Però no podem confondre una mirada misericordiosa amb un tancar els ulls davant de les injustícies que es viuen en el nostre món. Jesús mira amb misericòrdia aquella dona, però acaba dient-li: «Vés-te'n, i d'ara endavant no pequis més.»

La mirada misericordiosa, tal i com fa la cançó que hem escoltat al començament, és també una mirada que es converteix en un crit valent en contra de les injustícies del món. Ser misericordiosos ens ha de convertir en defensors dels qui més pateixen, dels més pobres, dels més dèbils, dels més desfavorits.

La cançó ens convida a reflexionar i a lluitar en contra de la menysvaloració i discriminació de la dona que encara és ben viva en molts àmbits de la nostra societat i en molts llocs del nostre món.

Però també podríem pensar en l'explotació infantil, en la fam en el món, en la pobresa que conviu amb la més insultant riquesa,...

Davant d'aquestes situacions que denigren la persona humana els cristians no ens podem quedar impassibles, amb els ulls tancats. Cal fer una mirada misericordiosa que es posi al costat dels més desfavorits i marginats.

CANTA LA TEVA FE (CTF) "40 dies"

CANTA LA TEVA FE
www.cantalatevafe.cat

Possibles activitats

1. Recollim les pedres del camí

Fem dos sacs amb les pedres que trobem en el camí de la nostra vida:

- a) En el primer sac posem-hi aquelles pedres que la gent que ens envolta, Déu i jo mateix podria llençar-me: totes aquelles actituds i accions que no estan bé. I portem-les davant de Déu en el Sagrament de la Reconciliació perquè les faci desaparèixer.
- b) En el segon sac posem-hi aquelles pedres que creiem que justament podríem llençar contra algú. I preguntem-nos si som capaços de llençar-les a la brossa i perdonar amb sinceritat a tots aquells que ens envolten.

2. Preparar amb el mossèn una celebració penitencial o participar de la celebració penitencial que segurament es farà a la parròquia aquest final de Quaresma.

3. Fer una descripció de les diverses injustícies que es viuen en la nostra societat. Triar-ne una i realitzar una acció de conscienciació en contra d'ella.